

dette, at Reallønnen, Lønnen udtrykt i Varer, ligger noget, men ikke meget, højere end forud for Krigen for deres Vedkommende, der har Arbejde, men den større Arbejdsløshed medfører, at for Arbejdsklassen som Helhed er det Udbytte, der tilfalder den, udtrykt i Varer, ikke næneværdigt højere end forud for Krigen. Jeg føjer til, at Arbejderne har en ganske afgjort Vinding, nemlig den kortere Arbejdstid. Det er en Erobring for Arbejderklassen, som jeg tror har den største kulturelle Værdi, og som jeg derfor vil haabe, vi ikke kommer tilbage fra, selv om jeg tror, at man i visse Henseender havde Grund til at vise større Smidighed i Anvendelsen af Reglerne, end Tilfældet ofte er.

Endelig er der det tredie Spørgsmaal, som melder sig, og som Indenrigsministeren ogsaa berørte, Spørgsmaalet om, hvorvidt de danske Lønninger ligger over Lønnen i de os omliggende Guldlande. Vi staar i Virkeligheden fuldkommen hjælpeløse med Hensyn til Belysningen af dette Spørgsmaal, naar det drejer sig om Betalingen pr. Vareenhed. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om der fra Indenrigsministerens Side kunde foranlediges en virkelig Prøvelse af disse Spørgsmaal under saadanne Former, at man kunde regne med, at den maatte blive nogenlunde godkendt fra de forskellige Parters Side. Jeg tror, vi alt for længe har forsømt en saadan, jeg kunde fristes til at sige: videnskabelig Undersøgelse af disse Spørgsmaal og alt for meget overladt dem til Diskussionen mellem selve de stridende Parter med de Bidrag, som politiske Partier ud fra mere eller mindre ejendommelige Synspunkter kunde yde dertil.

En saadan Undersøgelse vilde da ogsaa kunne gaa ind som et Led i den Forhandling, paa hvilken den højtærede Regering har kaldt overfor de samvirkende Fagforbund. Jeg for min Del har med megen Tilfredshed set, at Regeringen har opfordret Fagforbundene til at deltage i en Forhandling om en almindelig Sænkning af Produktionsomkostningerne her i Landet. Hvad selve dette Formaals angaar — ja, saa findes der vel ikke det Menneske i Landet, som vil bestride Berettigelsen af Bestræbelserne for at naa en saadan Sænkning af Produktionsomkostningerne, og en nogenlunde koldblodig og indgaaende Prøvelse deraf, hvorfor skulde den ikke kunne føre os fremad lige saa godt, som man er kommet frem ad denne Vej i andre med os konkurrerende Lande under de store Kraftanstrengelser efter Krigen?

Men det forekommer mig, efter hvad

der har foreligget for Offentligheden, i hvert Fald for saa vidt jeg har lagt Mærke til det, at denne Forhandling foreløbig ikke er ført ind paa en saadan Grundvold, at der kan antages at komme noget ud af den. Det forekommer mig, at hvis man skal naa til denne Forhandling, maa man fra Regeringens Side træde i Forbindelse med de paagældende Institutioner og gøre det paa en saadan Maade, at man ikke overfor Arbejderne kræver, at de paa Forhaand skal erklære sig beredvillige til en Nedgang i Arbejdslønningerne, og saa sætter en Række Forhandlinger i Gang om Nedgang i de andre Produktionsomkostninger, medens man i hele den mellemliggende Tid lader Arbejderne staa uden Hjælp for deres Vedkommende, for hvem den sædvanlige regelmæssige Arbejdsløshedsunderstøttelse er opbrugt.

Det forekommer mig, at skulde der være farbar Vej frem her, maatte den højtærede Regering sige til Arbejderne dette: Vi sikrer i en Overgangstid taalelige Vilkaar — og jeg har antydnet, paa hvilket Grundlag man kunde forsøge dette — for dem, der nu rammes af Arbejdsløsheden, og vi tager da en Forhandling op med det Formaal at naa en samlet Nedgang af Produktionsomkostningerne her i Danmark. Vi regner med, at vi da vil kunne vinde Forstaaelse hos Arbejderne for, at der kan være Omraader, hvor Arbejdslønnen ogsaa maa sænkes, om ikke varigt, saa midlertidig, men i saa Fald med Garanti for Opgang under kommende Udvikling, og en Sænkning, der knyttes til, at man skaber rimelig Sikkerhed for, at den, ledsaget af anden Nedgang i Produktionsomkostningerne, vil kunne betyde, at den tunge Byrde, som Arbejdsløsheden er, indskrænkes for de Folks Vedkommende, som staar i Lønarbejdernes Rækker.

Jeg vil derfor rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om Ministeren vil forhandle med den øvrige Regering om at søge tilvejebragt en Forhandling paa et saadant Grundlag, sikrende foreløbig Arbejderklassen den fornødne Hjælp under taalelige Former og ladende Spørgsmaalet om, hvilke Produktionsomkostninger der kan sænkes, staa aabent, saaledes at der kan naas et Resultat af Forhandlingerne, af Overvejelserne og Undersøgelserne, og saaledes at man kan staa taalelig frit fra de forskellige Parters Side under disse Forhandlinger.

Hvis den højtærede Indenrigsminister giver et bejaende Svar paa min Henstilling om at føre en Forhandling paa et saadant Grundlag, vil jeg for min Del haabe, at man da hos Arbejderne maa finde Ørenlyd